

aarlig medgaaer til Arbejderne i de forskjelligste Stikfælsler, hvort det fremtræder, som Pengeløn, Fødemidler, Huus, Medicin, og de saakaldte Privilegier, samt endelig de Omkostninger til Indførsel af Arbejdere, som ikke udredes af Immigrationsfondet. En Indskrænkning i disse Udgifter maa imidlertid ansees uopnaaelig fortiden, og det er tværtimod sandsynligt, at de ville kunne komme til at stige ikke ubetydeligt i en ikke fjern Fremtid. Heller ikke iblandt de øvrige Plantageudgifter skjønnes der at kunne paapeges nogen Deel, hvori der, i Almindelighed taget, skulde kunne fortiden skee nogen væsentlig Nedsættelse.

Det bliver saaledes en Indskrænkning i de Udgifter, som paaløbe ved Produkternes Transport herfra Den til Hovedmarkederne, og da navnlig det Kjøbenhavnste, hvortil Man maa hensee, naar Niemedet skal opnaaes, at erholde et nogenlunde tilfredsstillende Udbytte for Producenterne. Her møder Man først den overordentlig høie Fragtudgift af $1\frac{3}{4}$ Sk. R. M. med 10 pCt. Tillæg pr. Pd. Sukker, hvis Enormitet bliver endmere staaende, naar Man seer hen til, at den efter det Ovenanførte er over det Tre dobbelte af Beløbet af samtlige direkte og indirekte Skatter til det Offentlige her paa Den, som høeres af Sukkerproduktionen. At Producenterne maae finde sig i denne enorme Udgift, hidrører fra den beklæggelige Afhængighed i pecuniær Henseende, hvori de ugunstige Conjuncturer i en Række Aar have bragt dem. For de Uafhængige blandt dem formindskes Indflydelsen af denne Udgift derved, at de kunne gjøre Afkoblingen af et Parti Produkter afhængig af, at Regeriet maa indkjøbe et i Almindelighed lige saa stort Parti til en nogenlunde høj Priis her paa Stedet og stibe dette for sin egen Regning. Men de Plantere, der staae i Gjældsforhold til Handelshusene, maae finde sig i Alt. Dersom Regeringen ved noget Middel kunde bidrage til at den sædvansmæssige Fragt af $1\frac{3}{4}$ Sk. pr. Pd. Sukker blev nedsat til $1\frac{1}{4}$ Sk. uden Tillæg af 10 pCt., vilde dette blive en meget stor Lættelse for Producenterne; men dette lader sig vel neppe opnaae.

Den væsentligste Udgift, som fortiden fragaaer i Producenternes Udbytte ved deres Produkts Indførsel og Forhandling paa det Kjøbenhavnste Hovedmarked, er imidlertid Indførselstolden og Krigsskatten, der tilsammen udgjøre $4\frac{1}{2}$ Sk. R. M. pr. Pd. Sukker og c. 42 Rd. 18 Sk. pr. 30 Viertler Rom (af 120), og en Formindskelse i denne Udgift ved Gjenindførelsen af en tilstrækkelig Differentialtold er identivul det eneste Middel, hvorved Sukkerproduktionens Vedligeholdelse her paa Den kan sikres, saalænge indtil andre forbedrede Conjuncturer maatte indtræde, som kunde gjøre saadan Hjælp oversflødig. Man antager ikke, at fortiden nogen mindre Differentialtold end den af Colonialraadet foreslaaede vilde kunne være tilstrækkelig til Niemedet.

I det Man atter her tillader sig at henvise til Indholdet af GouVERNEMENTETS Forsætling af 14de Januar 1858 Nr. 24, tillader Man sig her at fremhæve, at det af Motiverne til Udkastet til Loven af 4de Juli 1863 Pag. 178 fremgaaer, at den dert foreslaaede gradvise Ophævelse af den tidligere Differentialtold, imod hvilken Ophævelse, som det hedder, kun kunde indvendes Hensynet til Faren for de danske Colonier, som deraf skulde kunne flyde, kun var paatænkt som et „Forsøg“ paa efterhaanden at bringe den exceptionelle Tilstand til Ende, hvortil Tidspunktet ansaaes saameget gunstigere, som Udkastets Tarif for Skibsafgiften indeholdt Forslag til en Lættelse for den dansk-vestindiske Handel, jfr. Pag. 227, hvor det hedder, at der igennem den principielle rigtige Modification af Skibsafgiften vilde tilflyde de vestindiske Hovedprodukter nogen Erstatning for hvad de maatte tabe ved en Wending af det hidtil gjældende Differentialtoldsystem, navnlig til Fordeel for St. Croix Sukkere. Alt det ovenfor Udvillede vil godtgjøre, at hiint „Forsøg“, der endog blev udført paa en endnu haardere Maade mod Colonien end foreslaet, er mislykkedes, idet det har bragt Sukkerproduktionen i den yderlig precare Tilstand, hvori den nu befinder sig, og denne Erfaring maa da vel ogsaa medføre, at Forsøget opgives og at man vender tilbage til det ældre System, ialfald for en Tid. Hvad angaaer den paatænkte Erstatning ved Lættelsen i